

Η τεράστια μακέτα του θαλάσσιου μετώπου της Θεσσαλονίκης, σχεδιασμένη από τον σκηνογράφο Γιάννη Κατρανίτσα, στην πλατεία Αριστοτέλους. Η πυρκαγιά «αναβιώνει» το ερχόμενο Σάββατο.

Η Θεσσαλονίκη ξανά στις... φλόγες

Θεαματική η αναπαράσταση της μεγάλης πυρκαγιάς του 1917, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης ενός αιώνα

Της **ΓΙΩΤΑΣ ΜΥΡΤΣΙΩΤΗ**

«**ΕΛΑΤΕ** για λίγο στη θέση μου και απαντήστε μου σε κάτι πριν με καταπιεί για πάντα η σιωπή. Σας καλώ να σκεφτείτε για λίγο, une minute seulement. Πείτε πως είστε πολεοδόμοι. Και σας φέρνουν τον χάρτη της σημερινής πόλης μπροστά σας έπειτα από μια μεγάλη πυρκαγιά, “κούφια η ώρα που τ’ ακούει”, όπως λέτε στον τόπο σας. Τι θα προστιμούσατε, να είχε καεί και να έχει γίνει στάχτη; Και τι θα βάζατε στη θέση του;».

Είναι η τελευταία φράση του Γάλλου πολεοδόμου Ερνέστ Εμπράρ που κλήθηκε να σχεδιάσει την καμένη Θεσσαλονίκη. Απευθύνεται στους σημερινούς κατοίκους της πόλης. Μιλάει για το χθες και το σήμερα, από το μπαλκόνι της Λέσχης Θεσσαλονίκης (Α. Νίκης 63), στο σημείο όπου σταμάτησε η μεγάλη πυρκαγιά της Θεσσαλονίκης, τον Αύγουστο του 1917 και κατέκαψε σε 32 ώρες το ιστορικό κέντρο της πόλης.

Το κτίριο μεταμορφώνεται από ένα γιγάντιο video mapping από την ομάδα visual artists, προσφέροντας μια ρεαλιστική οπτικοποίηση των συμβάντων με τα στοιχεία της φωτιάς, του νερού, φωτογραφικά ντοκουμέντα και αποκόμματα εφημερίδων. Φλόγες φωτίζουν τη λεωφόρο, τη θάλασσα, τα σπίτια. Οι θεατές στους δρόμους και στα

μπαλκόνια κρατούν δάδες. Είναι η κορύφωση της δραματοποιημένης αφήγησης, ενός μοναδικού υπερθεάματος «Έγινε η σπύθα πυρκαγιά», που θα ξετυλιχθεί το Σάββατο 23 Σεπτεμβρίου από τις 18.00 έως τις 22.00 στο κέντρο της Θεσσαλονίκης αφιερωμένο στην επέτειο των 100 χρόνων της Μεγάλης Πυρκαγιάς του 1917. Η πόλη θα φλέγεται επί τέσσερις ώρες από την Ανω Πόλη έως την πλατεία Αριστοτέλους όπου φλόγες θα τυλίξουν μια τεράστια μακέτα του θαλάσσιου μετώπου της Θεσσαλονίκης (σχεδιασμένη από τον σκηνογράφο Γιάννη Κατρανίτσα).

Διακόσιοι καλλιτέχνες, 20 φορείς/ομάδες και 250 εθελοντές επιστρατεύθηκαν για τη θεατρική αναπαράσταση του δραματικού γεγονότος.

Διακόσιοι καλλιτέχνες, 20 φορείς/ομάδες και 250 εθελοντές επιστρατεύθηκαν για τη θεατρική αναπαράσταση ενός δραματικού γεγονότος για την πόλη που γεννήθηκε από τις στάχτες πριν από έναν αιώνα. Είναι ένα απαιτητικό πολυθέαμα βασισμένο σε μια ιδέα του Γιώργου Τούλα (παραγωγή και υλοποίηση: Parallax), μια συμπαρα-

Η πόλη θα «φλέγεται» επί τέσσερις ώρες από την Ανω Πόλη έως την πλατεία Αριστοτέλους.

γωγή με τον Δήμο Θεσσαλονίκης και την αντιδημαρχία Πολιτισμού, σε πρωτότυπα κείμενα του συγγραφέα Σάκη Σερέφα, σκηνοθεσία Κορίνας Βασιλειάδου και Χάρη Πεχλιβανίδη (In Flux).

Εξικινεί από την πλατεία Μουσικότητας στην Ανω Πόλη, εκεί όπου η σπύθα έγινε φωτιά, κατεβαίνει στην οδό Εδέσσης με σειρά από

δρώμενα, εργαστήρια και προβολές εικόνων της Θεσσαλονίκης, στο Μπενουσιάν Χαν και στο Κύρτσον Χαν, κτίρια που διασώθηκαν από τη φωτιά. Στη Λέσχη, ηθοποιοί αφηγούνται την πορεία της πυρκαγιάς και το δράμα του Εμπράρ, βασίζομενοι σε αληθινές μαρτυρίες και γεγονότα.

«Για μένα η πόλη είναι ένα σκ-

τις σπύθες πήρε μπρος το Κακό, η μάνα που έχασε μέσα στον χαλασμό το παιδί της και το έψαχνε με αγγελίες στις εφημερίδες, οι ιερείς που ζητούσαν μπαχτσίσι από τους πυροπαθείς για να τους γράψουν στις λίστες των πληγέντων, ο σιδεράς που άνοιγε λιωμένα θησαυροφυλάκια και το διαφήμιζε με ρεκλάμα στις εφημερίδες, όλοι ήταν άνθρωποι κομπάρσοι. Δεν τα φαντάστηκα. Τα ανακάλυψα στα ειδησάρια και βλέπεις τη Ροτόντα ίσια πάνω. Όταν ψωνίζεις στην Ερμού βλέπεις την Αγία-Σοφία στο τέρμα της, τη βλέπεις. Όταν κάθεσαι στο παγκάκι βλέπεις τον Ολυμπο τρώγοντας σπόρια, γιατί εγώ αποφάσισα να μπορείς να τα δεις. Αλλά δεν σκέφτηκα εγώ να κάνετε πάρκινγκ αυτή την πόλη. Δεν πρότεινα να χτίσετε οκταώροφες ανδίες που σκοτεινιάζουν το σύμπαν. Δεν εμπνεύστηκα μια πόλη-καφετέρια με εκθέσεις επίπλων και καναπέδες με φραπέδες στα πεζοδρόμια. Αυτά δικές σας εμπνεύσεις είναι...».

«Ακόμα σε αυτή ζείτε»

«Σας άξιζε μια καλύτερη πόλη», λέει. «Πήρα χαρτιά και μολύβια και σας την έφτιαξα. Ακόμα μέσα σ' αυτή ζείτε. Όταν βαδίζεις στην παλιά παραλία και βλέπεις τη Ροτόντα ίσια πάνω. Όταν ψωνίζεις στην Ερμού βλέπεις την Αγία-Σοφία στο τέρμα της, τη βλέπεις. Όταν κάθεσαι στο παγκάκι βλέπεις τον Ολυμπο τρώγοντας σπόρια, γιατί εγώ αποφάσισα να μπορείς να τα δεις. Αλλά δεν σκέφτηκα εγώ να κάνετε πάρκινγκ αυτή την πόλη. Δεν πρότεινα να χτίσετε οκταώροφες ανδίες που σκοτεινιάζουν το σύμπαν. Δεν εμπνεύστηκα μια πόλη-καφετέρια με εκθέσεις επίπλων και καναπέδες με φραπέδες στα πεζοδρόμια. Αυτά δικές σας εμπνεύσεις είναι...».

